

[Søren Jensen.]

end at vi var enige om, at nu skulle vi søge at frigøre os for statens indblanding. Vi er klar over, at det ikke kan ske omgående; der skal være tid til omstilling, og det har vi også taget hensyn til, men af flere grunde mener vi ikke, det er nødvendigt med en 10-årig forlængelse af loven, som det foreslås, end ikke en 5-årig, som der også har været tale om.

Det glædede mig ved første behandling af lovforslaget at høre den højtærede minister bebude bedre finansieringsmuligheder for landbruget. I den forbindelse blev nævnt bygningsforbedringer og generationsskiftet, og det er jo problemer, der har givet og giver vanskeligheder og bekymringer i mange landbohjem. Jeg tror, landbrugsministerens udtalelser har skabt forventninger hos mange landmænd, og at der nu spændt ventes på, hvornår forslag om de bebudede bedre finansieringsmuligheder kommer, og hvad de går ud på. Man må jo efter dette regne med, at vi står over for nye og flere lånemuligheder. Jeg vil derfor mene, at det var naturligt, om vi til erstatning for det vildnis af lånemuligheder, vi har, og som det kan være svært for den enkelte at finde ud af, søgte at sammenarbejde de forskellige lånemuligheder. Jeg mener heller ikke, vi kan se bort fra det arbejde, der skal gøres i den nedsatte landbokommision. Det må formodes, at man dér kommer nærmere ind på landbrugets finansieringsproblemer og andre problemer, der også tangerer det, vi drøfter her i dag.

Det er på baggrund af de forskellige ting, jeg her har nævnt, at et mindretal, bestående af det konservative folkepartis og venstres medlemmer af udvalget, indstiller, at lovens gyldighed begrænses til 2 år med et rådighedsbeløb på 5 mill. kr. samt de 4,1 mill. kr., der henstår ubenyttet i henhold til nugældende lov, idet man vil anse det for at være mest formålstjenligt at afvente det af landbrugsministeren bebudede forslag om en samlet finansieringsplan for hele landbruget.

Under hensyn hertil har mindretallet, som det fremgår af betænkningen, stillet ændringsforslag til §§ 1 og 5. Ændringerne er en følge af den tidsbegrænsning, jeg før nævnte. Jeg vil på mit partis vegne anbefale,

at man stemmer for de af mindretallet under nr. 1 og 3-5 stillede ændringsforslag.

Niels Ravn: Under behandlingen af det foreliggende lovforslag har mit parti haft 2 hovedsynspunkter. Det ene var, at statens udlånsvirksomhed på disse områder bør indstilles og afløses af en privat finansieringsordning. Det andet var at skabe en rimelig overgangsordning, således at de låntagere, der kunne komme på tale i denne overgangstid, ikke blev udsat for vanskeligheder.

Med de ændringsforslag, vi sammen med venstre har stillet, har vi tilgodeset begge disse synspunkter. Vi foreslår lovens løbetid begrænset til 2 år og nedskærer i overensstemmelse hermed det i lovforslaget foreslåede beløb på 25 mill. kr. til 5 mill. kr. plus de 4,1 mill. kr., der er til rådighed fra den gamle lov, plus de afdrag, der til stadighed indgår til foreningerne, og som kan udlånes igen i kraft af, at låntagernes afdragstid efter den gamle lov over for foreningerne kun er 5 år, medens foreningerne har en afdragstid på 30 år over for staten; denne ordning giver stadig penge til rådighed til nye udlån. Vi mener, at vi med disse ændringsforslag har imødekommet alle rimelige hensyn.

Alligevel indstiller regeringspartierne lovforslaget til uændret vedtagelse. Det kan heller ikke undre, for så vidt angår socialdemokratiet; det er jo i overensstemmelse med dette partis synspunkt, at vi stadig skal øge statens udlånsvirksomhed, så staten kan få stadig større indflydelse på erhvervslivet. Det må derimod forundre mere, at også det radikale venstre og retsforbundet fortsat kan give tilslutning til en sådan politik med øgede statsudlån. Det må vel især forundre, at det ærede medlem hr. Aage Fogh giver sin tilslutning til en sådan politik. Det ærede medlem har jo gentagne gange både i skrift og tale givet udtryk for, at han var enig med os i vore synspunkter, fuldt ud enig med os, men når afgørelsen skal falde, ja, så følger det ærede medlem hr. Aage Fogh regeringens lovforslag om øgede statslån, om fastlåsning af disse statsudlån langt frem i tiden. Den sympati for de private finansieringsformer, som det ærede medlem hr. Aage